

Kratkočasnica za pust.

(Prebrisan kmet). V nekim mestu je vse v gledišče (komedijo) letelo, gré tudi kmet gledat, kaj le bo? Skušal se je neki človek, de zna enako kruliti, kakor prešiči. Mestnjani to slišati mislijo, de ima kako prese pod oblačilam skrito, in ga grejo ogledat. Kér pa nič ne najdejo, ga nemorejo dosti prehvaliti, z rokami pluskajo in vpijejo, de ni konca ne kraja. Kmet, kterimu se toliko hvale preveč zdi, na glas zavpije, de hoče on prihodnji dan še bolj po prešičevo zakruljiti. Komaj perčakajo mestnjani drugi dan čas igre; skoraj celo mesto skup perdère, ne poslušat in razsodit, ampak le uboziga kmeta za norca imet, de si kaj taciga upa. Prebrisan kmet pa zašije v rokav mlado prase, in ga začne per ušesih vléči, de krulji. Ali mestnjani vsi z enim glasam zavpijejo, de to ni nikomur podobno, žvižgajo, ropotajo in zaničujejo kmeta, de je joj. On nekaj časa poslušá; ko se mu dosti zdi, potegne prase iz rokava, in reče: Ta žival pričuje, kakšni sodniki de ste! M. N.

Urno, kaj je noviga?

(Rusovski Car) je obiskal svojo bolešno gospó na Laškim, kjer ona že davnej prebiva, de bi se ozdravila. 17. dan Grudna se je Car pri Očetu Papežu v Rimu poslovil in mu pri ločitvi ponižno roko kušnil; Oče Papež ga je prijazno objel in na čelo kušnil.

(Na Rusovskim) zima tudi še odlašuje; 16. dan Grudna ni bilo še nič snega.

(V Laščah na Dolenskim) so 17. Grudna mlade tičke (velike stèrnade, Grauammer, emberica miliaria Lin.) našli, ko so v nekim gojzdu smereko posekali. V brahoru (krófu) so imeli prosó. — To je čuden perkazik, kér se vé, de tiči tega plemena sicer le mesca Rožnicveta ali Maliserpana mladiče; imajo. Morebiti sta star in starka po natornim nagibu letašnja lepo zimo predčutila.

(V rimskih toplicah na Štajarskim) so pri potresu 21. Grudna vsi trije vreleci na enkrat jenjali téči. Koj potem pa so zopet jeli izvirati.

(V Banatu) ljudje grozno bolehalo; merzlica zavoljo nenavadniga vremena kej hudo razsaja.

(Letašnja zima) je v Ljubljani in morde po celim Krajskim čudo lepa. Nič snega nimamo in ceste se

praše, ko spomladi. Nar bolj čudno je pa to, de še zdej neprenehama zidarji pri Vithalmovim koliseumu zidajo, de je kaj. Če se bo to delo dobro skazalo, se bomo od gosp. Vithalma zopet kaj noviga koristniga naučili, zidati kadar zmerzuje. Mavto (mortel) delaje, si v nji delavci apno nasproti gasé, kar stori, de mavta dalje goraka ostane.

Oznanilo novih bukev.

Naše slovensko knjiženstvo od dné do dné bolj raste in vesele evetke poganja v svetih in posvetnih rečeh. Zopet nam je napovedana nova knjiga, ktero bo gosp. P. Preradović, c. k. nadnamestnik v 33. pešnim polku v Zadru pod nadslovam „Pervenci (Pervine)“ na svitlo dal. Naročivna cena je 50 krajc. srebra za tiste, ki se do 20. Svečana na-nje naročé; potem bo pa poskočila na 1 gold. Plačilo se bo odrajtalo, kadar se bo knjiga prejela. Na deset knjig se bo dala ena po véru. Razširanje slovanskiga knjiženstva podpirati, bo naročila za slovenske dežele podpisani vrednik iz serca rad prejemal; naj se tedej pri vredništvu oglasi, ki želí napovedano knjigo dobiti. Upamo, de bodo „Pervenci“ veliko naročnikov našli. Za Koroško deželo prejema naročila tudi gosp. Matija Majer, kaplan stolne cerkve v Celovcu.

Dr. Bleiweis.

Današnjemu listu je doklada 1 perdjana.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	10. Prosenca.		5. Prosenca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	1	58	2	—
1 » » banaške...	2	17	2	15
1 » Tursice.....	1	15	1	16
1 » Sorsice.....	—	—	1	40
1 » Rēži.....	1	34	1	37
1 » Ječmena.....	1	15	—	—
1 » Prosa.....	1	7	1	15
1 » Ajde.....	1	2	1	—
1 » Ovsa.....	—	51	—	50

Cena prešičev v Krajnju — ložejih po 6 krajc. funt; težejih pa po 6 krajc. in pol; — slatina (špeh) v bohah po 16 gold. in pol, brez kože po 17 gold. in pol cent.

Oglas.

Novo leto se je za Novice práv veselo začelo; nobeno leto ni tolikanj deležnikov vnovič pristopilo, kakor letas! Med novimi bravci so morebiti nekteri, ki še niso Novičniga pisanja vajeni; tem povémo: de je pri tem pravopisu vse po starim, samo tri čerke ne, ktere se pa dajo, ko bi z očmi mignil, naučiti; téle so:

namesto stariga ojstriga *f* imamo *s*; namesto *fh* pa *š*
 „ „ mehkinga *s* „ *z*; „ *sh* „ *š*
 „ „ „ *z* „ *c*; „ *zh* „ *č*.

To je vse, in ne pičice več. S tem pravopisam pa stopimo v koló z drugimi Slovani, de oni naše, mi pa njih bukve lahko beremo.

De bi tedej prihodnjič zmešnjav v Novicah ne bilo, prosimo, naj bi se vsi naši gosp. pisatelji ediniga pravopisa posluževali. Zdej ta, zdej uni pravopis, Novicam ličnost jemlje in bravec moti. Rodoljubni Slovenci niso svojeglavni, ampak si v občekoristnih rečeh radi roke podajo. Z radostjo in ponósam zamoremo reči, de so vsi slavni slovenski pisatelji tudi pisatelji Novic, in de nar bolj sloveči med njimi so jeli sploh pisati v občnim (Gajevim) pravopisu. — Naši prebrisani kmetje ga že brez spotikleja berejo; za male otroke, ki se še le brati učijo, je pa novi pravopis veliko ložeji od stariga. En glas, ena čerka! to je velika prednost noviga pravopisa. V šolah je sicer stari pravopis še vpeljan: prepovedano pa ni učiteljem, zraven tega memo gredé učencike tudi občniga pravopisa vaditi, kar pridni učitelji brez vse pogube časa gotovo tudi storijo.

Poslednjič naj bo še naznanje dano častitim pisateljem, ki so nam že davnej davnej kake sostavke za Novice poslali, de bojo berž ko bo mogoče večidel vsi v natis prišli, kér je le malo tacih, ki niso za Novice. Kar je predolziga, okrajšamo; kar sicer pravne primere nima, popravimo. Vse to radi storimo, če le kako dobro zernice najdemo. Pesem pa moramo več na stran položiti, zakaj one se ne dajo takó popravljati kakor drugi sostavki, in vsaka pesem, ktera ni práv práv dobra, je — slaba pesem. „Nur der singe, dem Gesang gegeben!“

Vredništvo.

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.